

Průmkářiny

3. čtvrtletní expres

Březen 2009/2010

OBSAH ČÍSLA:

- Co se dělo a co se bude dít?
- Anketa + rozhovory
- Sportovní rubrika
- Literární příloha + Kulturní rubrika
- Velikonoční tipy
- Slovo závěrem

Redakce: třída B3.I + B2.I + B1.I

Počet výtisků: 150

Datum vydání: 22. března 2010

Úvod

Ahoj naši čtenáři!

Máme tu březen a za sebou opravdu pravou zimu – bílou, mrazivou, zasněženou, uklouzanou, pak zas chvíli špinavou a ublácenou, ale rozhodně opravdicky zimní a krásnou. Milovníky bílých sportů jistě potěší informace, že se prý mají několik let všechny další zimy podobat právě téhle. Pololetí už je zase pryč, jarní prázdniny byly spíš zimní, a proto jsme je celé prosáňkovali a prolyžovali, popřípadě proseděli v příjemném prostředí a ovzduší. V březnu už obvykle zima končí a začíná jedno z nejhezčích období. Příroda se zazelená, všechno se probouzí ze zimního spánku a my se konečně přestáváme balit do tlustých svetrů a kabátů a začínáme se naplno věnovat jarním radovánkám.

Dva dny po Velikonocích – 7. dubna – si naši maturanti napíší svou slohovou práci, a mají tudíž připravenou opravdu moc pěknou jarní radost. Určitě to ale zvládnou a my jim přejeme skvělá témata, jasnou a bystrou hlavu a hodně štěstí. V našich novinách vás i tentokrát chceme poinformovat nejen o akcích uplynulých (lyžařské kurzy a maturitní plesy), ale i o akcích připravovaných. Stejně tak vás snad pobavíme v literární a kulturní příloze a možná se zase dozvíte něco nového.

Přejeme příjemnou zábavu

Redakční rada Průmkařin

Co se bude dít?

Nejdříve bychom začali tím nejpříjemnějším. Zanedlouho nás čekají **Velikonoce** a s nimi jsou spojeny velikonoční prázdniny. Ty letos vycházejí na první dubnový týden. Přesný termín letos připadá na **1. 4. – 5. 4. 2010**. Tak snad někoho nachytáte na prvního dubna a pak si hezky odpočínáte. Doufejme, že se nám v pondělí vyvede počasí a při velikonoční pomlázce nám bude svítit sluníčko. Tak si to pěkně ve zdraví a klidu užijte.

Jak všichni jistě víte, v těchto a dalších následujících měsících absolvují druhé a třetí ročníky SPŠ i VOŠ **povinnou praxi**. Na praxích by se měly prohloubit znalosti studentů, studenti by si měli odpočinout od školy ☺ a získat nové zkušenosti. Termíny praxí připomínáme v kalendáři, který se už objevil i v minulém čísle a osvědčil se – (uznání patří Mgr. Janouškovi). Více se dozvíte, pokud navštívíte <http://www.sps-pi.cz/op>

Dále nemůžeme zapomenout na „oblíbené“ třídní schůzky, které se v tomto pololetí budou konat **26. 3. 2010 od 16 hodin**.

V neposlední řadě je nutné podotknout, že je opět organizována **SOČ**, což je zkratka pro středoškolskou odbornou činnost. Jedná se o soutěž talentovaných středoškoláků, kteří v 18 vědních oborech prezentují výsledky své dosavadní činnosti. Nejúspěšnější řešitelé jsou často vybíráni k účasti <http://www.soc.cz/> na obdobných mezinárodních soutěžích. Cílem této soutěže je vést talentované žáky k samostatnému a tvořivému přístupu při řešení odborných problémů. Soutěž probíhá zpravidla ve třech kolech a uskutečňuje se formou soutěžních přehlídek nejlepších individuálních nebo kolektivních prací, které žáci osobně obhajují před porotou. Termín **školního kola** je **14. 4. 2010 od 8.30 hodin** a přihlásit se můžete až do **31. 3. 2010**. Už se všichni těšíme, čím nás letos žáci překvapí. Více se dozvíte, pokud navštívíte <http://www.sps-pi.cz/soc>

Blíží se květen a s ním zase přicházejí maturity. Už ve středu **5. 5.** konají praktickou maturitní zkoušku žáci třídy A4.S, o den později **6. 5.** B4.I. Obě tyto třídy dostanou v pátek **7. 5.** vysvědčení za čtvrtý ročník, rozloučí se s námi a nastoupí na svůj svatý týden. Ve dnech **12. a 13. 5.** se předvedou u praktické maturitní práce další čtvrtáci a i oni nás slavnostně opustí v pátek **14. 5. 2010**. V dalších dvou týdnech budou probíhat ústní maturity. Předání maturitních vysvědčení a **slavnostní ukončení studia** proběhne vždy v **pátek v 10 hodin ve Svaté Trojici**.

	P	Ú	S	Č	P	S	N	
	1	2	3	4	5	6	7	
	8	9	10	11	12	13	14	
A2.S	15	16	17	18	19	20	21	únor
	22	23	24	25	26	27	28	
C2.S	1	2	3	4	5	6	7	březen
	8	9	10	11	12	13	14	
B3.I	15	16	17	18	19	20	21	
	22	23	24	25	26	27	28	
	29	30	31	1	2	3	4	duben
	5	6	7	8	9	10	11	
	12	13	14	15	16	17	18	D3.S
	19	20	21	22	23	24	25	
	26	27	28	29	30	1	2	květen
B2.I	3	4	5	6	7	8	9	
D2.S	10	11	12	13	14	15	16	
A3.S	17	18	19	20	21	22	23	
C3.S	24	25	26	27	28	29	30	
	31							

MATURANTŮM PŘEJEME HODNĚ ŠTĚSTÍ!

Co se dělo?

Je za námi další čtvrtletí a událo se toho opravdu hodně. Jednotlivé třídy se zúčastňovaly různých besed, přehlídek, divadelních představení, konaly se maturitní plesy. Zde vám nabízíme alespoň malou ochutnávku.

Ve čtvrtek 18. 2. 2010 se na naší škole konal **literárně-hudební pořad o Karlu Krylovi**. Jan Kryl zde vyprávěl o životě svého bratra Karla, známého písničkáře, i o životě celé jejich rodiny. Občas prostřídal Jan Kryl mluvené slovo písněmi, a to jak z tvorby Karla Kryla, tak i z vlastního repertoáru. Rozhovor s Janem Krylem jsme pro vás připravili na dalších stránkách.

Téhož dne se konala **beseda o vojenských misích českých vojáků v Afghánistánu**. Přednášejícími byli dva mladí vojáci z VÚ ve Strakonících – David Marek a Martin Karvan, kteří dorazili ve svých uniformách a přivezli s sebou ukázky vojenské výstroje. Svě vyprávění doplňovali připravenou prezentací a bohatou fotodokumentací. I jejich odpovědi jsme pro vás zaznamenali, tak čtěte dál.

Další zajímavou podívanou bylo herecké vystoupení pana Petra Drholce, který již sedmým rokem navštěvuje naše studenty a obohacuje je svým vyprávěním o **Bohumilu Hrabalovi**. Hercův úvodní vstup je opravdu neotřelý, protože začíná replikou z Hrabalova výborného díla „Příliš hlučná samota“ a celé představení je prolínáním ukázek a vyprávění o autorovi. Také pan Drholec nám poskytl rozhovor, a můžete si ho tedy přečíst.

Dne 22. 2. 2010 navštívily třídy A3.S, B3.I, C3.S a D3.S divadelní představení **Ze života hmyzu** od bratří Čapků. Jednalo se o satirickou alegorii o lidském společenství. Tuto hru uvedlo Divadlo AHA z Prahy a komedie měla oslovit mladé diváky především ostrým pohledem na sobectví, hamižnost a požívačnost současného světa. Činohra v sobě zahrnovala výrazné hudební, pohybové a výtvarné

prvky a divadlo to bylo opravdu pěkné.

Všichni žáci 4. ročníků se postupně podívali do písecké **Sladovny**, kde navštívili literární pořad s názvem **Literatura bez hranic**. Budoucí maturanti se tak setkali s pěticí významných českých literátů.

Naši žáci chtějí zůstat v obraze i ohledně dění v EU, a proto se u nás na škole konala přednáška o **Lisabonské smlouvě**. Přednášejícím byl Ing. Dušek z Českých Budějovic.

Další zajímavou akcí jsou soutěže v matematice, při kterých si mohou po celý školní rok naši žáci poměřit své síly. Mgr. Olga Procházková nás o této skutečnosti informovala svým článkem, který zveřejňujeme a děkujeme za něj i za tuto prospěšnou aktivitu. „Od nového školního roku 2009/2010 opět probíhá v rámci Projektu OP VK na SPŠ a VOŠ Písek pravidelná soutěž v matematice, a to pod názvem **MATEMATICKÝ MARATON**. Řešitelé se pustili s plným nasazením do říjnového zadání. A máme již první vítěze měsíčního hodnocení (viz výsledky – níže). Nově se chystáme otevřít **MINIKROUŽEK CABRI**, kde se žáci seznámí s možnostmi tohoto programu a sami se pokusí o hezká řešení některých zajímavých úloh třeba z Matematického maratonu. Účastníci matematické soutěže řeší v průběhu měsíce zadané úlohy, které jsou následně vyhodnoceny. Dozví se správné řešení, případně proběhne konzultace k danému problému. Organizování pravidelné soutěže umožní zvýšit zájem žáků o matematiku a jí příbuzné předměty. Otvírá se šance i pro žáky, kteří hůře přijímají klasickou školní výuku, ale jsou bystrí a mohou se realizovat při řešení jiných „zajímavějších“ typů úloh. Žáci získají lepší orientaci při řešení nestandardních postupů. Dojde k třibení logického a analytického myšlení, k realizaci schopností nadaných žáků a jejich konfrontace. Aktivita umožní předvést dovednosti a schopnosti, které žáci získají i samostatnou přípravou a studiem. Součástí těchto aktivit je i příprava žáků na soutěže, jejich metodické vedení a návrh soutěžních témat.

Mgr. Olga Procházková

Výsledky matematického maratonu v 1. pololetí školního roku 2009/2010:
1. místo: Roman Svoboda, B2.I; 2. místo: David Šenkýř, B3.I; 3. místo: Ondřej Šejvl, B4.I.

Dne 19. 1. 2010 se konalo krajské kolo matematické olympiády v DDM České Budějovice. Soutěže se zúčastnilo celkem 48 studentů. Naším nejúspěšnějším byl **Ondřej Šejvl**, který se umístil na **3. místě** a postupuje **do celostátního kola**, dále bodoval **Václav Pavlovec** na **9. místě**. K dalším úspěšným reprezentantům naší školy patří **Ondřej Horáček, Ladislav Beneš a Michal Škulka**.

A teď tu máme ještě jednu pochvalu. Velmi úspěšně reprezentoval naši školu student z **D4.S Tomáš Reichel**.

Dne 4. 3. 2010 se umístil na **1. místě** na krajské přehlídce mezinárodního projektu **Enersol**. Se svou prací Vizualizace fotovoltaické elektrárny bude tedy naši školu zastupovat v **celostátním kole**.

Nesmíme zapomenout na maturitní plesy. V tomto období se konaly celkem dva a naši školu reprezentovala tentokrát třída C4.S (dne 29. 1. 2010) a třída A4.S (dne 26. 2. 2010). Obě podařené akce se odehrály ve společenském centru Družba a všichni se opravdu dobře bavili. Plesy byly zorganizované na jedničku a opět jsme v očích písecké veřejnosti zabodovali. K zaplněným sálům přispěla jistě výborná českobudějovická skupina Variant, kterou zvolily obě třídy.

A zatímco my si tady užíváme při maturitních plesech, besedách, divadelních představeních, nikoho z nás možná ani nenapadne, že někde jinde jsou lidé, kteří trpí a nemůžou se radovat tak jako my. A protože jsme v rubrice CO SE DĚLO, nemůžeme obejít tu hrůzu, která postihla Haiti. Naštěstí i mezi námi se najdou tací, kteří myslí na druhé. Tento příspěvek je určen pro všechny, kteří by chtěli spojit svoje síly pro dobrou věc, což určitě nikdy není na škodu. Do sbírky je možné přispět také odesláním DMS HAITI na číslo 87777 (jedna DMS stojí 30 Kč, na pomoc Haiti tak přispějete 27 Kč). Více zjistíte na www.charita.cz

POMOC PRO HAITI

David Voříšek

Veliká zkáza v podobě rozsáhlého zemětřesení, která se stala 13. 1. tohoto roku na ostrově Haiti, zasáhla snad celý svět. Všichni se pokouší zničené zemi pomáhat, jak to jen jde. Jednou ze stovky organizací je i ČČK – Český červený kříž, v němž vypomáhá již několik let student naší školy David Voříšek ze třídy B4.I. Z vlastní iniciativy se snaží vykonávat dobré skutky, jak jen může. Jeho práce je dobrovolná. Svůj volný čas tak věnuje, na rozdíl od některých z nás, něčemu opravdu záslužnému a potřebnému.

Ale zpět ke konkrétní pomoci Haiti. ČČK v Písku zajišťoval především oblečení, hygienické potřeby a čaje. Dobrovolníci pomáhali nosit oblečení do nákladních vozů, které putovaly do Prahy a následně na Haiti. David celou situaci zhodnotil takto: „My jenom doufáme, že naše pomoc k něčemu byla a že oblečení a další věci z Písku pomůžou některým lidem začít žít normální život. To ale bude určitě trvat ještě dlouhou dobu.“ A my všichni upřímně doufáme s ním a na našeho studenta jsme opravdu pyšní.

Lucie Nachtigalová, B2.I

Anketa a poděkování panu učiteli Štěpánovi

Žáci prvního ročníku Střední průmyslové školy a Vyšší odborné školy v Písku jezdí na lyžařský výcvik už několik let do Velké Úpy v Krkonoších. Na tamější sjezdovce Portášky nejprve zdolávají různé nástrahy pohybu na sjezdových lyžích, aby si v druhé polovině týdne mohli vychutnat radost a požitek z jízdy. Bohužel ne všechny sjezdy se obejdou bez karambolu.

A právě jedné téměř čelní srážky dvou neznámých lyžařů byl svědkem i náš kolega, učitel Luděk Štěpán. Jeho pohotovost i znalosti zásad první pomoci zřejmě zachránily život jednomu z nich. Zapadlý jazyk dokázal uvolnit ještě před příjezdem Horské služby. Jeho chování bylo i dobrým příkladem pro naše žáky. Na vlastní oči viděli, jak snadno může dojít k úrazu, pokud nebudou dodržovat všechna pravidla bezpečného pohybu na lyžích. Ale také si snad uvědomili, jak důležité je pomoci komukoliv, pokud se dostane do nesnází. Poděkování panu učiteli Luděkovi Štěpánovi vyjádřilo i vedení školy.

Mgr. Lenka Čížková

Ve sportovní rubrice se můžete seznámit s průběhem jednoho takového lyžařského kurzu. Půjde o třídu B1.I. Dva prváci se s námi podělí o postřehy z pobytu. My ale dáváme prostor třídě informatiků ještě jednou. Uvádíme totiž jejich anketu „účastníků zájezdu“. Na B1.I dohlížel pedagogický dozor – Mgr. Čížková, Mgr. Kouřová a pan Štěpán. Ten byl osloven žáky Hodinou a Simandlem a zde jsou tedy otázky a odpovědi.

Jak se vám líbilo na horách se třídou B1.I?

Byla to jedna z nejhodnějších tříd, které jsem zažil.

Jací byli žáci na sjezdovce?

Nebyli tak dobří jako žáci z jiných tříd.

Jak se chovali na chatě?

Nebyli úplně vzorní, ale dalo se to přežít.

Nejen za odpovědi panu učiteli děkujeme. Touto cestou bychom se i my chtěli připojit k ocenění pana učitele. Vážíme si ho jednak za příkladné chování, smysl pro zodpovědnost a solidárnost, ale také pro jeho smysl pro humor a pro fair play. Současně děkujeme paní učitelce Čížkové za její chvályhodný příspěvek, bez něhož bychom o této skutečnosti nejen nevěděli, ale ani bychom ji nemohli dál předat.

Luděk Štěpán

Další dotazovaní byli už z řad studentů. Na jejich dojmy se ptal **Stanislav Froula**.

Martina Hadáčková, Pavel Suda, Filip Svoboda, Stanislav Froula

Jako první odpovídal **Pavel Suda**.

Jaká byla cesta?

Odjížděli jsme asi v 8.00, cesta trvala 4 hodiny a byla nudná a zdlouhavá.

Jaké bylo celkově počasí na horách?

Počasí bylo vynikající a sněhu tam bylo hodně.

Jaké bylo ubytování, stravování a ceny?

Ubytování jsem čekal lepší, jídlo bylo a ceny... jako na horách, vysoké.

Jak vypadal celotýdenní program a výlet na Sněžku?

Snídaně, lyžování, oběd, polední klid, lyžování, večere, přednáška, večerka.

Na Sněžce jsem nebyl, byl jsem v Peci pod Sněžkou.

Jak se ti líbilo?

Ale jo, líbilo se mi.

Obdobně odpovídal studentovi **Filipu Svobodovi** anonymní zdroj.

Mohl bys popsat nějaké informace o cestě na hory?

Jeli jsme dne 18. 1. 2010, přibližně v 8.10 se odjíždělo od školy. Cesta trvala přibližně 4 hodiny a byla nudná.

Jaký byl tvůj první dojem z Krkonoš a kolik tam bylo sněhu?

Líbilo se mi tam. Sněhu bylo okolo 50 centimetrů.

Jak se ti líbilo ubytování, stravování a ceny?

Pokoje mi přišly divné. Stravování bylo zvláštní a občas mi chutnalo. Cena se mi zdála příliš nízká.

Jaký byl celotýdenní program?

Každý den jsme museli být v 8.30 na snídani. Po snídani se šlo okolo 9.30 lyžovat. Oběd byl ve 12.30. Po obědě jsme šli ve 14 hodin lyžovat. Večere byla v 18.30. Večerka byla ve 22.30, ale záleželo na našem chování. Pokud jsme se chovali dobře, tak jsme šli spát i déle. Poslední den jsme měli večerku ve 23.15. Ve čtvrtek se konal výlet. Někteří šli do Pece pod Sněžkou, jiní na Sněžku a někdo na večerní lyžování. Já šel na Sněžku. Na nejvyšší hoře se mi líbilo.

Jaký máš dojem z LVVZ?

Docela se mi líbilo a užil jsem si to tam.

A jak odpovídala zástupkyně dívek? Zde přinášíme odpovědi **Martiny Hadáčkové**.

Mohla bys poskytnout nějaké informace o cestě na hory?

Cesta byla v pohodě. Vyráželi jsme po osmé ranní, tak jsem v autobuse ještě dospávala.

Jaký byl tvůj první dojem z Krkonoš a kolik tam bylo sněhu?

Můj dojem z Krkonoš byl kladný. Příroda v Krkonoších mě uchvátila. Svítalo sluníčko, byly vidět zasněžené hory a lesy a bylo tam zhruba 50 centimetrů sněhu.

Jak se ti líbilo ubytování, stravování a ceny?

Pokoje byly útulné, jídlo nebylo nejhorší, ale mohlo to být lepší.

Jaký byl celotýdenní program?

Každý den jsme vstávali kolem osmé, šli na snídani a poté lyžovat. Pak byl oběd, polední pauza a opět lyžování. Výlet na Sněžku se opravdu vyvedl. Svítalo nám sluníčko a na Sněžce byl opravdu krásný výhled.

Jak se ti líbilo na LVVZ?

Lyžování mě moc nenadchlo, ale zase jsem ráda, že jsem se něco nového naučila.

VYPŘÁVĚNÍ JANA KRYLA

*Před šedesáti šesti lety, 12. dubna 1944, se narodil známý písničkář a básník **Karel Kryl**.*

V roce 1969 odešel do německého exilu, ze kterého se směl vrátit až po dvaceti letech. Také ve své nové tvorbě pranýřoval politické dění od roku 1989. Po smrti Karla Kryla (1994) začal vystupovat s kytarou i jeho mladší bratr Jan, který vydal básnické sbírky „En passant“ a „In medias res“ a nahrál CD „Krédo“.

Jak dlouho jezdíte po školách a pořádáte své pořady?

Můj začátek v této branži se datuje na 30. 5. 1997. Všechno byla náhoda, že jsem byl jako překvapení vytažen na jednom festivalu na pódium. Pak mi nabídl spolupráci písničkář Pepa Nos a s ním jsme začali dělat programy pro školy. Nejdříve jsme se střídali na pódiu před studenty – já s recitací a Pepa s mistrovskou kytarou a písněmi.

Jak a kdy vás napadla myšlenka pořádat tyto pořady?

Čas uzrál natolik, že jsem si uvědomil, že bych chtěl ty programy pro školy dělat trochu jinak. Tak, aby to studentům něco opravdu dalo, aby si z mého programu odnesli aspoň nějaké potřebné vědomosti. Od začátku roku 2004 jsem naši spolupráci ukončil a začal po školách Čech i Slovenska jezdit sám.

Jak dlouho skládáte své básně?

Za doby totality nebylo možné, aby nějaký Kryl vůbec mohl svou tvorbu prezentovat na veřejnosti. Psal jsem si v té minulé době básničky asi 20 let, jen tak do šuplíku, a dostali se k nim jen mí nejbližší lidé a rodina. Zpočátku si občas klepali na čelo, jako že „starý blázen si píše básničky...“, ale časem si zvykli.

Kde berete inspiraci pro své básně?

Vzhledem k tomu, že se lidé za totality doslova báli se mnou stýkat, vřelo to ve mně jako v kotli a hrozilo, že snad jednou vybuchnu. Přemíra pocitů, nedořešených problémů, ale taky nádherné zážitky z přírody – to vše bylo inspirací k tomu, abych se pokusil vyjádřit to, co cítím a nemám to komu sdělit. Nejlépe je do sebe nechat vplynout všechno to, co se kolem vás děje. Nejlepší inspirací jsou pak nejsilnější emotivní zážitky, a to ať v kladné nebo i záporné poloze. To pak myšlenky doslova letí.

Jaký je váš nejoblíbenější spisovatel a jaká je vaše nejoblíbenější kniha?

Jsem z knihtiskařské rodiny, takže se u nás vždy hodně četlo. Je těžké si vybrat z oblíbených autorů, protože byli vždy adekvátní k mému věku. V dětství Foglar, Kipling, samozřejmě Verneovky. Později, a to jsme jako mladí měli přístup do rodičovské knihovny, nám rodiče doporučovali vždy něco, co by nás mohlo zaujmout. Na střední škole se mě náš češtinář vždycky ptal, kde na ty autory chodím. Odpovídal jsem, že je máme doma. Snad bych mohl jmenovat amerického spisovatele Uptonu Sinclaira, Louise Bromfielda a spoustu dalších. Poslední dvě-tři desetiletí čtu hodně literaturu o nevysvětlitelných kulturách (Däniken, Hartwig atd.). Doporučoval bych mladé generaci, aby opravdu nepřestávala hodně číst, protože internet nikdy nemůže nahradit psané slovo. Četba obrovsky obohacuje slovní zásobu a je pro mne tragédií, když dnešní středoškoláci mnohdy nedovedou dát dohromady jednoduchou větu, natož souvětí.

PS: *„Je mi strašně líto, že když my jsme byli ve vašem věku, knihy se vydávaly jen proti cenzuře. Dnes má vaše generace obrovské možnosti výběru celé světové beletrie. Je tedy jen na vás, jestli se dobrá kniha stane vaším přítelem nejmilejším.“*

Roman Svoboda a Lucie Nachtigalová, B2.I

POZDRAV OD ENRIQUEA

V České republice je jistě mnoho studentů z ciziny na výměnném pobytu. Na naší škole také jednoho můžeme potkávat. Účastní se zde výuky ve třídě A3.S a jmenuje se **Enrique Osuna**.

Enrique pochází ze severní části Mexika. Mexiko patří k severoamerickým zemím, které leží na jihu tohoto vzdáleného kontinentu, a je proslulé sopkou Popocatepetl (v indiánské řeči prý doutnající hora). V hlavním městě Mexiko City žije 25 milionů obyvatel. Celé Mexiko čítá okolo 100 milionů. Na většině území se mluví španělsky. Mexičané jsou také známí tzv. mexickou vlnou, která se používá po celém světě při fotbalových i hokejových zápasech.

Jak dlouho jsi zde v Písku?

Žiji zde v Písku okolo pěti měsíců.

Ze které části Mexika pocházíš?

Pocházím ze severní části Mexika.

Jaký je rozdíl mezi českou a mexickou kuchyní?

V mexické kuchyni je jídlo hodně ostré a používáme více zeleniny a masa. Nejvíce používáme hovězí maso.

Chutnají ti česká jídla?

Jaké je tvoje nejoblíbenější?

Ano, chutnají mi. Nejrady mám smažený sýr a také pro Česko typickou svíčkovou.

Jsou rozdíly v počasí v Mexiku a v Česku?

A co sněh?

V Mexiku je tepleji. Asi největší teplota u nás na severu je okolo padesáti stupňů Celsia. Nejmenší teplotu máme v zimě, kdy bývá okolo mínus pěti stupňů Celsia. Jinak u nás nebývá moc sněhu. Jednou jsme ho trochu měli, ale to bylo v roce 2005.

Jak ses do České republiky dostal?

Letadlem.

Co ti vadí v ČR? Co se ti tady nelíbí?

No, mně se tady v Česku líbí, zatím mi tu nic nevadí, mám to tu rád.

Jsou nějaké rozdíly v systému školství?

Ano, určitě. My rozlišujeme prvních šest let základní školy, potom dva roky na druhém stupni základní školy, poté tři roky střední školy a potom již záleží na zaměstnání (univerzitě), které si vybereš.

Kolika jazyky se domluvíš?

Mohu se domluvit španělsky, anglicky a trochu už i česky.

Jak trávíš svůj volný čas v Písku?

Chodím do fitness nebo dělám nějaké sporty, jako například squash. Také chodím ven s přáteli.

Martin Huťtan a Miroslav Cuhra, B2.I

SETKÁNÍ S BOHUMILEM HRABALEM

Pro čtvrté ročníky byl uveden výborný pořad o díle Bohumila Hrabala. V Praze se v této době konají pravidelná vystoupení s názvem Taneční hodiny pro starší a pokročilé. Jde o divadelní ztvárnění tohoto díla a je uváděno v pražském klubu Rock Café. Jednu z hlavních postav představuje herec Petr Drholec, kterého jsme opět pozvali k nám do školy. Zde se s ním setkáváme už posedmé a znovu k nám zavítal se svým literárním pořadem. Pan Petr Drholec je známý z divadel z Chebu, Mostu, Prahy a Českých Budějovic. Několik otázek tomuto skvělému vypravěči a herci položily Beata Caltová a Martina Krejčová ze třídy B3.I.

Jak jste se dostal k herectví? Vystudoval jste nějakou hereckou školu?

Nejsem dobrý student. Začal jsem jako kulisář v divadle, poté jako herecký úředník, a tak jsem se dopracoval k hraní. Nejprve jsem začínal v Chebu roku 1967, pak v roce 1986 v Mostě a stále jezdím hrát do Českých Budějovic jedno představení.

Toužil jste už v mládí po herecké kariéře?

Jsem pošetilý, což člověk v mládí nikdy neví. Samozřejmě jsem ze začátku chtěl být nejslavnější herec v Čechách.

Jak dlouho jezdíte pořádat tyto besedy?

Začal jsem před 10 lety v Českých Budějovicích, a pořádám je asi tak 7 let i u vás v Písku, a to nejen na vaší škole, ale i na gymnáziu a ostatních středních školách.

Jaká je vaše nejoblíbenější divadelní hra?

Samozřejmě že Hrabalovy taneční hodiny, ale je také spousta jiných krásných her.

ČEŠTÍ VOJÁCI V ZAHRANIČÍCH MISÍ

Rozhovor s Martinem Karvanem a Davidem Markem, kteří se pravidelně účastní misí v zahraničí, pro vás připravily Beata Caltová a Martina Krejčová z B3.I.

Jezdí s vámi na mise nějaké ženy?

Jezdí, ale nejsou zařazeny na „bojová“ místa. To znamená, že jsou na pozicích spojařek, logistických specialistů, na štábech, atd.

Jak dlouho jste na misi byli?

To je různé. Každá mise je jinak dlouhá. U nás dvou byla nejkratší šestměsíční a nejdelší desetiměsíční. Ale byly případy (v misi UNPROFOR), že mise trvala i okolo 15 měsíců. Do Iráku a do provincie Fayzabád (Afghánistán) se jezdilo na 4 měsíce.

Jak jste se stravovali?

V misích na Balkáně (UNPROFOR, UNCRO, IFOR, SFOR, KFOR) vařili čeští kuchaři v sestavě českého kontingentu převážně českou kuchyni. V asijských misích (EF, MNT-F, ISAF) se vaří z polotovarů (US, UK) nebo jsou najaty cateringové firmy (US nebo UK kuchyně).

Jaký tam byl váš program?

Plnění bojového úkolu (patrolování, doprovody, eskorty, demonstrace síly atd.), popřípadě příprava na něj a posléze údržba zbraní, techniky a materiálu pro jeho plnění. Typ bojového úkolu je dán specifikací (OSN, NATO) dané mise. Ve zbytku volného času posilovna, běh, TV (DVD), četba (nejlepší jsou knížky Jiřího Kulhánka 🤖). Někteří fanatici se učili anglicky.

Jaké zbraně jste nejčastěji používali na misích?

Bohužel pouze zbraně z výzbroje AČR – Pi-82, Sa-58, SVDN, UK-59, DŠK, AGS-17 atd.

Podle spokojených a rozesmátých tváří žáků třídy D3.S a zdviženého palce Pavla Navrátila usuzujeme, že členové armády uspěli i se svou misí na naší škole a že akce to byla opravdu zdařilá a přínosná.

Sportovní rubrika

Ze sportovních aktivit našich spolužáků vás určitě musíme poinformovat o dvou významných soutěžích. Dne 24. 2. 2010 se konala reprezentace školy v **silovém čtyřboji**.

Naše škola skončila na **1. místě**, a tím si otevřela **postup do republikového finále!** Zúčastnili se tito žáci: Arber Doda, B3.I; Tomáš Jirků, C3.S; Jan Hošek, Michal Podr, C4.S.

Dne 4. 3. 2010 se naše škola účastnila okresního finále v **basketbale**. Tentokrát jsme skončili na **3. místě**. Školní tým tvořili tito žáci: z A1.S – Jan Benedikt, z D1.S – Miroslav Bican, z A2.S – Radek Duda, Martin Němec, z D2.S – Jan Holba, z D3.S – Tomáš Nečas, z B4.I – Petr Kohout, z C4.S – Jakub Homola.

GRATULUJEME!

LYŽAŘSKÝ KURZ TŘÍDY B1.I

V týdnu od 18. 1. do 25. 1. 2010 se naše třída B1.I zúčastnila lyžařského výcviku v Krkonoších. Ubytování a stravu zajišťovala horská chata Portášky, pod níž se nacházela stejnojmenná sjezdovka s lanovkou.

V den příjezdu se všichni lyžaři i snowboardisté vydali na nedalekou sjezdovku u Sagasserových boudách, kde se většina z nás s prknem či lyžemi teprve seznamovala. Zbytek, který už na lyžích či snowboardu uměl, se příšerně nudil, jelikož Sagasserky jsou pro začátečníky a rodiny s dětmi. Proto ti zkušenější šli další den na Portášky nebo Modřiny, což byla sjezdovka o něco těžší než Sagasserky.

Začátky na lyžích stejně jako na snowboardu se neobešly bez pádů (i když pád na hubu je taky pohyb vpřed), ale dopracovali jsme se k tomu, že všichni dokázali sjet celé Sagasserky bez pádu, a tak se většina z nás odhodlala jít v pátek na Modřiny. Problém byl v tom, že jsme museli sjet k Modřinům po Portáškách, protože jiná cesta tam nevede. Leda pěšky, ale to se nikomu nechtělo. A tak jsme si nasadili lyže a prkna a pozor – sjeli jsme to. Díky sjezdovce Modřiny jsme si své dovednosti ještě vypilovali.

Jenže všechno hezké jednou končí, stejně jako náš lyžák, a my jeli zpět do Písku. Všem (teda alespoň mně) se tam moc líbilo, bylo to tam hezké (až na ty tvrdé postele) a doufám, že se ještě někdy na hory podívám.

Matěj Růžička, B1.I

B1.I V KRKONOŠÍCH

V pondělí 18. ledna v 8 hodin ráno odjíždí plný autobus ČSAD a na palubě má třídu B1.I. Vyrážíme na skvělý týdenní lyžařský výcvik do Velké Úpy v Krkonoších. Většina z nás je ještě rozespalá, a tak se probíráme až po smrtícím výstupu k naší chatě Portášky, kde jsme ubytováni. Myšlenky každého, kdo šel po svých, bych charakterizoval slovy: „Sice horší cesta, ale o to delší.“ Ti „chytřejší“ se totiž svezli sedačkovou lanovkou, ale zase byli promrzlí až na kost.

První den všichni přežili bez úrazu, bohužel jen ta večerka se všem zdála hodně brzy. Naštěstí se s tím každý smířil, protože paní učitelka Čížková, která měla první dozor, hned zaregistrovala sebemenší zádrhel, a další den se nám tak večerka bohužel neprodloužila... Mohli jsme si vybrat, jestli budeme jezdit na lyžích, nebo na snowboardu. Díky bohu, že se na běžky už nejezdí ☺. Někomu to šlo lépe, někdo se zase učil pomaleji. Byli zde i tací, co hned druhý den jezdili na svahu pro zkušené. Každý večer jsme měli svoje plány. Někdo lezl za holkami z hotelové školy z Chrudimi, jiní hráli ping-pong a někteří se od rána do večera dívali na filmy. Samozřejmě že jsme dokumentovali každý okamžik, na který by nikdo nechtěl zapomenout. Únava se pomalu začala projevovat a slabší jedinci odpadávali již před večerkou. Někomu přestalo chutnat jídlo, které nebylo zrovna špičkové, a tak si pochutnal v restauraci na řízku.

Třetí den na horách bývá kritický. I nás tedy čekal odpočinkový den. Všichni jsme se tak těšili na polehávání v posteli a minimum pohybu. To bohužel v našem případě neplatilo ☺. Na program byl totiž výstup na Sněžku, nebo naopak sestup do Pece pod Sněžkou. Tak či onak rozhodně se o klidovém režimu mluvit nedalo. Kolem poledne se naštěstí počasí umoudřilo, a těm „výstupníkům“ umožnilo krásný výhled z nejvyšší hory Čech. Cestou zpět si každý užil spoustu legrace, protože při střemhlavém běhu z vrcholu Sněžky až dolů se občas zapadne po kolena do sněhu nebo se zakopne a následný pád zaručeně pobaví každého. Hlavně zpomalená videa všichni velmi pozitivně hodnotili.

Předposlední den o sobě mohl říct každý, že je opravdový snowboardák nebo lyžař, protože nás už nic nepřekvapilo a vše jsme měli pod kontrolou.

Poslední den byl asi nejnáročnější, protože jsme museli všechny věci nacpat do našich zavazadel, která se najednou všem zdála menší než předtím ☺. Cestou do Krkonoš i zpět jsme se museli stavět v McDonald's, kde se skoro každý přejedl.

Po příjezdu nás uvítal náš třídní učitel Široký a byl rád, že se mu vrátila celá třída živá. Jednohlasně jsme se shodli, že v Písku byla daleko větší zima než na horách a každý se chtěl vrátit.

Arnošt Motyčka, B1.I

KDYBYCH MĚLA KŘÍDLA...

Každého z nás už určitě někdy napadla otázka „Co bych dělala, kdybych měla křídla?“ Nad touto otázkou se někdy zamýšlím, ale vlastně jsem na odpověď nikdy nepřišla. Každý den vidáme hejna ptáků, jak si létají, kde chtějí, a závidíme jim jejich volnost. Proč jim vlastně lidé závidí? Možná si myslí, že kdyby měli křídla, mohli by uletět od svých problémů, se kterými se ve svém životě potácí. Já si to ale nemyslím. Tím, že by od svých problémů utíkali, by se stejně nic nevyřešilo. Ale to už jsme trochu někde jinde.

Ach, kdybych tak měla křídla. Mohla bych si kroužit nad krajinou a obdivovat krásy naší země. Vždyť na světě je tolik věcí k vidění. Možná bych se podívala do všech zemí světa. Kdo ví... Záviděla bych sama sobě tu volnost, kterou bych mohla mít. Letět si, kam bych chtěla, kdy bych chtěla a s kým bych chtěla. Představa je to opravdu krásná. Nikým nepozorována bych objevovala i ta nejtajnější zákoutí na celém světě. Úplně živě si dokážu představit, jak závodím s větrem. Ten se opírá do mých křídel a já se musím snažit, abych jeho sílu překonala. Nakonec zvítězím a... letím! Letím obrovskou rychlostí! Je to naprosto úžasné.

Takové představy jsou opravdu nádherné. Kéž by jednou i lidé mohli mít křídla. Ale jsou to jen sny. Bohužel. Někdy se ale i sny plní. Třeba jednou... Možná... Kdo ví...

Lucie Veisheiplová, B1.I

PŘEKVAPENÍ

Za sedmero supermarketů, pěti panelákovými sídlišti a třemi továrnami byl veliký les. V lese žil vlk, byl velmi hodný, ale neměl žádné přátele. Jednoho dne si po klikaté cestičce v hlubokém lese vykračoval šedý vlk, respektované zvíře. Měl krásně hebkou a učesanou srst, zuby zářivě bílé jako perly a ani trochu nesmrđěl jako ostatní vlci, které znal. Ti se měli nejlépe, když se mohli válet v něčem smradlavém, ale on ne. Šedý vlk voněl po čisté přírodě a po spadném listí. A tento vlk si s úsměvem na tváři a radostí z krásně slunného dne vyšel na procházku, nechtěl zabíjet a trhat obyvatele lesa, ale jen se v klidu projít. Najednou, když se právě vyhnul několika mraveništím, zahlédl malou ovečku, ležící na cestě. „Copak tu dělá taková malá ovečka? Doufám, že se mě nelekne,“ pomyslel si vlk a tiše pozoroval malou ovečku. „To je můj konec!“ pomyslela si ovečka hned, jak vlka zahlédla a začala se třást. Nakonec nevydržela to napětí, upadla na zem a začala strachy hlasitě bečet na všechny strany. Vlk se zarazil a nevěděl, co udělat, ale chtěl ovečku utiшит a pomoci jí, a tak k ní promluvil: „Neboj se mě, ovečko, nejsem jako ostatní vlci, já nejsem zlý, já jsem hodný.“ Ovečka se vzchopila, přestala brečet, podívala se na vlka svými krásnými očima a zeptala se ho: „Opravdu mi nic neuděláš?“ „To víš, že ne,“ odpověděl vlk.

„Holky!“ vykřikla ovečka a zapískala. Z křoví náhle vyskočily další čtyři ovečky. „Dej nám prachy vlku!“ vyhrkly všechny najednou. „C-co?“ vykotal vlk a civěl s vykulenýma očima. Náhle se něco za ním mihlo, vlk se rychle otočil a zjistil, že mu zmizel batůžek! Kouknul zpět na ovečky a uviděl svůj batoh. Jedna z oveček se mu tam hrabala a hledala peníze. „Dejte mi ho zpět!“ řekl vlk třesoucím se hlasem. Čtyři ovečky náhle přešly do bojové pozice, pátá se hrabala v batohu dál. Vlk strachy radši ustoupil, náhle se ozvalo: „Mám peníze!“ zajásala malá ovečka. „Holky, jdeme!“ ovečka hodila na zem malou kuličku, z které se vyvalil kouř. Vlk se zakuckal, kouř po chvíli zmizel, stejně jako ovečky. Vlk poklesl na zem, úplně překvapen řekl... **„Ovečky mě okradly!“**

Stanislav Froula, B1.I

VÍRA

„Bože, jsi tu?!“
Zase ticho, to šílené ticho už nevydržím.
„Bože, tak jsi tu? Haló?!“
„Ano, co si přeješ?“
„Tak ty existuješ?“
„Ano i ne.“
„Co to je za odpověď,
nemluv v hádankách!“
„Existuji, ale
u každého v jiné formě,
už chápeš?“
„No nevím přesně, ale začínám tušit. Jak to,
že ses mi zjevil?“
„Přece jsi mne volal.“
„Volal jsem tě mnohokrát, jak to, že až teď?“
„Tentokrát jsi to myslel upřímně.“
„Jak to poznáš?“
„Vidím ti do mysli.“
„Aha. No počkat, když mi vidíš do hlavy, jakou
mám jistotu, že nejsi výplod mé mysli?“
„Nemáš žádnou jistotu.“
„Aha a můžu ti vůbec věřit?“
„To záleží na tobě.“

„Tomu zase nerozumím, to je jedno, budu ti
věřit.“
„Dobře děláš, tak s čím ti mohu pomoci?“
„No a proč se ptáš, když mi vidíš do hlavy?“
„Protože ti nemohu pomoci, dokud to
nevyslovíš.“
„No dobrá tedy, a když ti položím otázku,
odpovíš mi na ni?“
„Možná...“
„To je zase odpověď, od tebe se taky nic
nedozvím.“
„Problém je v tom, že mám jenom tvé znalosti.“
„To mi chceš říct, že toho moc neznám?“
„Možná.“
„Počkat, ale když mi vidíš do hlavy, máš omezené
možnosti znalostí na moje,
takže jsi vlastně já.“
„Hm, možná.“
„Takže řešení je někde v mé hlavě, ale jen ho
nevidím a ty jsi já při přemýšlení o problému. Ha,
odhalil jsem tě.“
„No, dobře vyhrálš, já zas mizím.“

Jan Černý, A4.S

MATURITNÍ PLES TŘÍDY A4.S

Jeden z nejlepších a finančně nejnáročnějších maturitních plesů byl zahájen 26. února letošního roku od sedmé hodiny večerní v Diskokomplexu Družba Písek. Reklama byla velká, odpovídala ale také skutečnosti? Dle mého názoru ano. Vše začalo uvítáním účastníků proslulým moderátorem a bavičem Zdeňkem Izerem. Následovalo předtančení dětí v různých stylech, samozřejmě vítězily latinskoamerické tance. Drsné maturitní video si vyžádalo malou porci kritiky, ale naštěstí i více kladných ohlasů, a to hlavně z řad lidí pod 25 let. Na úvodní video navazoval nástup včetně šerpování.

Nyní se dostáváme k hlavnímu bodu večera – šerpování totiž bylo ve skutečnosti „kravatování“. Maturanti dostali kravaty od třídního učitele Ing. Jiřího Sobíška, dále maturitní skleničku a rudou růži. Při kravatování jednotlivých zástupců třídy A4.S dolétlo ke každému z nich mnoho mincí, hrála jeho oblíbená píseň a Zdeněk Izer prozradil maturantovu stručnou charakteristiku a jeho názory na život. Zakončení úvodní části proběhlo za proslovu paní ředitelky Ing. Marie Kábové. Plánované sólo s učitelem se ve výsledku stalo zároveň sólem s rodinou a přáteli. Volná zábava potěšila mnoho lidí a trvala až do vystoupení Zdeňka Izera – „hudebního velmistra“ a „chirurga“.

Zdeněk Izer vůbec zahrál svou roli moderátora naplno a jeho honorář byl zasloužený. Dokázal rozesmát každého člověka a své vtipné komentáře předváděl po celý večer. Zlatým hřebem večera byla soutěž – přihlásily se čtyři týmy. Nikdo nevěděl, co se bude dít... Až když přijely (čisté a nové) popelnice, pomalu všem došlo, kolik uhodilo. Soutěž totiž spočívala v naložení jednoho člena týmu do popelnice a zvládnutí předem určené trasy za nejkratší čas. Nepočítalo se ovšem s klouzáním bot, a tak se lidé bavili více než dobře :-D. Půlnoční překvapení bylo hodně odvážné – jezdit na tříkolkách a koloběžkách, či snad dětských motorkách v motocyklovém oblečení a ve stylu underground závodů – to si vyžádalo bohužel opravdu hodně modřin a boulí. Zásahová jednotka pak zabrala stejně účinně jako na úvodním videu.

Byl to nádherný a okouzující – ELITNÍ – maturák, který se opakuje jednou za deset let. Nikdo, kdo tam byl, určitě nelituje.

Miloš Hynek, A4.S

MATURITNÍ PLES CÉ-ČTYŘI-ÉS

Maturitní ples třídy C4.S ve stylu Star Wars proběhl v Písku v Discokomplexu Družba dne 29. 1. 2010. Celým večerem prováдел moderátor Daniel Čechtický a k poslechu a tanci hrál taneční orchestr Variant. Náš maturitní ples byl podle mého názoru velmi příjemná zábava. S Karlem jsme si ples náležitě užili, celou dobu pařili a totálně se zrušili. Ale v pořádku jsme domů dojeli! Vše vypuklo v 19.00 hodin středoevropského časového pásma, kdy jsme vpustili hlavním vchodem velikou spoustu občanů a občanek a ples mohl být zahájen. Chvilí po zahájení zatančili kluci a holky z tanečního klanu Fialka.

Poté již následovalo promítání napínavého maturitního filmového záznamu, který jsme vlastnoručně natočili. Použili jsme v něm spoustu efektů a do hlavních rolí jsme dosadili mnoho učitelů, kteří svými hereckými výkony podpořili celkový dojem z našeho maturitního plesu. Námětem videa byl souboj temných sithských tvorů a mocných rytířů Jedi. Po bouřlivém aplausu následoval nástup maturantů, ke kterému jsme použili spoustu kostýmů a rekvizit. Choreografii nám pomohla vytvořit Šárka Mintuchová. Nástup byl následován ošerpováním maturantů a učitelů, nemohu se nezmínit o našem proslovu, který sklídl sladké ovoce. Já a Karel jsme náš proslov pojali velmi vážně a vůbec jsme si z ničeho nedělali legraci. Po učitelské a rodičovské volence byste těžko našli místo, kde by se nepařilo, případně se nepily alkoholické nápoje.

Zábava byla v průběhu večera ještě několikrát okořeněna představeními tanečního řádu ZIP a kouzelníka, který předváděl neuvěřitelné kousky (nechal zmizet Jirku Balouna)! Spousta lidí si odnesla hodnotné ceny z tomboly, ke kterým patřil např. seskok padákem. Po strhujícím půlnočním překvapení, kdy do Družby vtrhla policejní zásahová jednotka, unesla mě a naši paní učitelku, byli všichni přítomní vyděšení. Na plátno byl promítnut živý záznam, kde se všichni mohli přesvědčit, že spolužáci policisty zneškodnili pomocí světelných mečů. Následovala diskotéka, po které byl ples někdy kolem 02.00 hodin ranního středoevropského časového pásu ukončen. Maturanti se tedy přesunuli na afterparty, o které se zde raději nebudeme bavit. Já a Karel jsme se dostavili domů v půl jedné odpoledního středoevropského časového posunu. Každopádně na takovýhle ples se určitě nezapomíná. *(pozn. Zájemci o DVD z maturitního plesu se mohou přihlásit ve třídě C4.S.)*

Ladislav Beneš a Radek Mázor, C4.S

VELIKONOCE

Velikonoce jsou nejvýznamnějším křesťanským svátkem, který je oslavou zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Podle křesťanské víry došlo k tomuto zázraku třetího dne po Kristově ukřižování někdy kolem roku 30 či 33 n. l. Stalo se tak v blízkosti významného židovského svátku pesach, který je památkou vysvobození Izraelitů Hospodinem z egyptského otroctví. V západní křesťanské tradici Velikonoce připadají na neděli po prvním jarním úplňku, tedy na měsíc březen či duben. Slovanský název svátku Velikonoce je odvozen od pojmu „velká noc“, v níž byl Kristus vzkříšen. K těmto svátkům nepatří pouze Velikonoční neděle a pondělí. Dny před Velikonocemi jsou zajímavě pojmenovány.

Popeleční středa: Je začátkem postního období, které je přípravou na oslavu Velikonoc. Její termín připadá na 40. den před Velikonocemi. Do těchto 40 dnů se nezapočítávají neděle, proto v praxi připadá popeleční středa na 46 dní před Velikonoční nedělí. Kvůli nepravidelnému výpočtu data Velikonoc se její termín každý rok mění.

Škaredá středa: Nebo také sazometná středa jméno získala podle toho, že se tento den vymetaly komíny. Podle lidové pověry se v tento den lidé neměli mračit, aby se nemračili všechny středy v dalším roce.

Zelený čtvrtek: Při dopoledních mších biskup všem žehná. Při večerní liturgii se pak připomíná poslední Ježíšova večeře.

Velký pátek: V křesťanském kalendáři je Velký pátek pátkem před Velikonocemi a je součástí Svatého týdne. Tento den je připomínkou smrti Ježíše Krista na kříži.

Bílá sobota: Během dne se nekonají žádné obřady ani mše. V západní církvi je zvykem během Bílé soboty konat tzv. „bdění u Božího hrobu“. Ve východních oblastech je také zvykem na Bílou sobotu slavit liturgii připomínající pomazání Kristova těla, uložení do hrobu a tajemství Kristova „sestoupení do říše mrtvých“.

Velikonoční neděle: Slavnost Zmrtvýchvstání Páně (též Velikonoční neděle nebo Boží hod velikonoční) je největší slavností křesťanského církevního roku, při níž se slaví Kristovo vzkříšení a vítězství nad smrtí.

Velikonoční pondělí: Den Zmrtvýchvstání Páně. V našem prostředí je spojeno s nejrůznějšími tradicemi a zvyklostmi a jde vlastně o oslavu zakončení zimy a přivítání nástupu jara.

VELIKONOČNÍ SYMBOLY

Beránek představoval v židovské tradici Izrael jako Boží stádo, které vede Hospodin. Zároveň Židé na Velikonoce pojídali beránka jako připomínku svého vysvobození z Egypta. V křesťanství je beránek jedním ze symbolů Ježíše Krista, neboť obrazně podle křesťanské víry je právě on tím beránkem, obětovaným za spásu světa.

Kříž je nejdůležitějším z křesťanských symbolů, protože Kristus byl odsouzen k smrti ukřižováním. Tento trest patřil k trestům nejkrutějším a nejvíce ponižujícím.

Svíce je v mnoha kulturách chápána jako znamení života. Takto zapálená svíce se v průběhu velikonoční bohoslužby noří do křestní vody, je ozdobena znamením kříže a symboly A a Ω , tj. začátku a konce věků, jimiž je Kristus. Tato svíce se potom zapaluje po celou velikonoční dobu a rovněž i při křesťanském pohřbu na znamení toho, že zemřelý stejně jako Kristus prošel branou smrti a církve se za něj modlí, aby vstal k novému životu.

Vajíčko je symbol nového života, neboť samo zárodek života obsahuje. V mnoha kulturách je vejce symbolem plodnosti, života a vzkříšení. V souvislosti s lidovou tradicí vznikl zvyk tato vejce malovat. Důvodem pojídání vajec o Velikonocích byla zřejmě i skutečnost, že vejce se nesměla jíst v postní době. V křesťanství se vejce vykládá jako symbol zavřeného hrobu, z něhož vstal Kristus, a jako symbol nesmrtelnosti.

Pomlázka je jedním ze symbolů Velikonoc. Je to nástroj, kterým chlapci na Velikonoční pondělí symbolicky šlehají děvčata. Je to spletený svazek měkkých vrbových proutků, který je na tenčím konci ozdoben barevnými pentlemi. Slovo pomlázka vzniklo pravděpodobně od slova pomladit a šlehání dívek symbolizuje předání svěžesti, pružnosti a zdraví mladého jarního prutu. Pomlázkou je nazýván i dárek za vyšlehání, zpravidla to bývají malovaná velikonoční vejce.

VELIKONOCE V ZAHRANIČÍ

Ve Spojených státech jsou velikonoční svátky již prakticky nenáboženským svátkem, takže mnoho amerických rodin se účastní jen velikonočního veselí. V sobotu večer se zdobí velikonoční vajíčka a v neděli ráno probíhá jejich „lov“. Podle dětských pohádek byla vajíčka během noci přinesena velikonočním zajíčkem a poschovávána po domě a zahradě, aby počkala na děti, až se probudí. Důvod, proč by to měl dělat zajíček, se vysvětluje jen zřídka.

V Mexiku zaplaví ulice v předvečer Velikonoc po setmění tisíce lidí. Mají s sebou obrázky nebo pinata (papírové krabice s bonbóny a pamlsky), které symbolizují Jidáše. Ty se zavěsí a pak se pálí nebo se do nich mlátí holí tak dlouho, až se obal protrhne a k zemi se snese záplava sladkostí.

V Rusku si Rusové při oslavě pravoslavných Velikonoc nechávají v kostele požehnat vajíčka a pak je vařená konzumují k velikonočnímu obědu.

V Norsku je kromě lyžování v horách a malování vajíček zvyklostí ještě tradice úplně jiná, a to dost unikátní. Jde totiž o řešení záhadných vražd. Všechny velké televizní stanice vysílají v této době kriminální a detektivní příběhy jako například s Herculem Poirotem od Agathy Christie. Také noviny otiskují články, ze kterých mohou čtenáři zkusit odvodit, kdo je pachatelem. Samozřejmě také vychází mnoho knih tohoto žánru. Dokonce i krabice od mléka bývají potíštěny různými příběhy s tajemnými vraždami.

V Austrálii je Velký pátek jediným dnem, kdy jsou všechny obchody v Austrálii zavřené. O Velikonocích hledají děti v zahradách schovaná vajíčka, která jim nadělil zajíček.

V Anglii tradičně touto dobou ženy přivazují muže k židlím a za propuštění požadují peníze.

Ve Francii zvou kostelní zvony každý den v roce věřící ke mši. Výjimkou jsou Velikonoce, kdy od Zeleného čtvrtku do Bílé soboty zvony zmlknou. Říká se, že odletěly do Říma, aby tam byly požehnány a zpátky se vrátily s vajíčky a sladkostmi pro hodné děti. A když prý letí zvony nad Francií, všechny ty dobroty (vajíčka, kuřátka, zajíčci) popadají dolů. Děti pak odpoledne vyrážejí s velkou radostí do zahrad, aby tam poztráčené sladkosti posbíraly.

V Bulharsku posílají den nebo dva před Velikonocemi křesťanské rodiny svým tureckým přátelům bochník chleba a 10 – 15 vajec obarvených načerveno. Turečtí sousedé považují tento dar za čest. Posel, který dárek předává, je tradičně obdarován malou peněžní částkou.

Tak vidíte, jak můžou probíhat svátky jara jinde. Snad jste se něco nového dozvěděli.

Miroslav Cuhra a Martin Huťtan, B2.I

PÁLENÍ ČARODĚJNIC

Krátce po Velikonocích zpravidla přichází ještě dva příjemné jarní svátky. Samozřejmě máme na mysli 30. duben a 1. květen.

Pálení čarodějnic nebo také Filipojakubská noc je označení pro noc z 30. dubna na 1. května. Tuto noc se každý rok schází lidé u ohňů a slaví příchod jara. Někde se staví májky. Je to velice starý lidový svátek, který se slaví dodnes. Tento svátek se dříve pravděpodobně slavil při úplňku, který byl nejbližší dnu, nacházejícímu se mezi jarní rovnodenností a letním slunovratem. Tato noc je také považována za magickou. Lidé věřili, že se čarodějnice slétávaly na čarodějnické sabaty (ostrovy v Nizozemsku). Také se věřilo v otevírání různých jeskyň a slují, ve kterých byl poklad. Hlavním úkolem tohoto svátku byla oslava plodnosti. Popel z ohňů měl prý zvláštní moc pro zvýšení úrody, někde se prováděl dobytek rozhrnutým popelem pro zajištění plodnosti. Také se skákalo přes oheň pro zajištění mládí a plodnosti.

Zdeňka Müllerová, B1.I

PRVNÍ MÁJ

První máj byl lásky čas... První máj neboli 1. květen je u nás i ve světě označován jako Svátek práce. My všichni ale tento den vnímáme také jako svátek něčeho daleko příjemnějšího, a sice lásky, citu nejkrásnějšího, který člověka obohatí a zahřeje, ale někdy taky pěkně potrápí. Máj se u nás slaví díky K. H. Máchovi, který vytvořil stejnojmennou romantickou báseň. Nejen zamilovaným, ale i těm, kteří na svoji pravou lásku teprve čekají, bychom rádi tento příspěvek věnovali. Většina májových zvyků se u nás ještě dodržuje, ale pokud je přece jen neznáte, tak s nimi honem začněte.

Časně zrána prvního května si má dívka umýt tvář v rose, aby byla celý příští rok krásná. Milenci, kteří se políbí pod rozkvetlou třešní, spolu zůstanou až do příštího máje. Chlapci staví májku na znamení lásky k dívce. Na některých místech se volí Májová královna, nejkrásnější dívka vesnice, která dostane korunu. Obvyklá je také volba Májového krále.

Martina Hadáčková, B1.I

OSLAVY 70. VÝROČÍ ZALOŽENÍ SPŠ A VOŠ PÍSEK VÝZVA PRO VŠECHNY!

V příštím roce oslaví naše škola **70 let** své existence. Stejně jako před deseti lety máme v úmyslu vydat **almanach školy**. Chtěli bychom proto požádat všechny naše studenty a pedagogické pracovníky o spolupráci.

Prarodiče, rodiče či známí mnohých z vás navštěvovali před léty tuto školu a nepochybně si uchovali v paměti vzpomínky na své tehdejší učitele, spolužáky či na nějaké zajímavé příběhy z dob svých studií. Prosíme, podělte se o ně s ostatními prostřednictvím **připravovaného školního almanachu**. Určitě budou vítány rovněž historické fotografie.

Kontakty: havlan@sps-pi.cz klavikova@sps-pi.cz

PhDr. Josef Havlan

Důkazem toho, že absolventi studia na naší škole se rádi vracejí do bezstarostných školních let, je i fotopříspěvek abiturientů – pánů Karla Elhenického, Václava Nováka a Josefa Milyty, kteří se znovu setkali po 50 letech. Se zájmem si prohlédli naši velmi zmodernizovanou a upravenou školu, zavzpomínali si ve třídách a v dílnách, dokonce si sedli do „svých“ školních lavic. Posléze se všichni vyfotografovali, což můžete sami vidět a porovnat rozdíl padesáti let. Děkujeme jim a doufáme tedy, že „dopisovatelů“ se najde víc.

Velikonoce a jaro jsou před námi, čtvrtletí za námi. Někdo v tomto období prožil hodně zážitků nejen ve škole, ale i v soukromí. Těmito řádky se blížíme ke konci a chceme všem připomenout, že se nám zase mění čas. Posuňte si tedy hodiny v noci ze soboty na neděli 28. 3. 2010 ve 2.00 o hodinu napřed na 3.00.

Přejeme vám klidné a spokojené Velikonoce, překonejte nátlak vyučujících před rodičovskými schůzkami, zvládněte ve zdraví rodičák. Čtvrtáky chceme podpořit v předmaturitním, maturitním i pomaturitním boji. Vy ostatní si užijte SOČ, praxi a všechny ostatní připravované akce jak kulturní, sportovní, tak i odborné.

Nervy související se zkouškou dospělosti vyvolávají v některých našich spolužácích potřebu odreagovat se. Na fotkách vidíte do papíru zahaleného a asi zřejmě hodně vystresovaného čtvrtáka z C4.S, který opravdu osobitým způsobem odbourává stres.

Náš výchovný poradce pan učitel Vejvoda zhodnotil tento ojedinělý jev slovy:

„JARO JE TADY! A DOPADLO I NA NAŠE ŽÁKY.“

Pokud byste se chtěli odreagovat trochu normálnějším způsobem, nabízíme vám spíše klasičtější formu relaxace. Ahoj! Vaše redakce se na vás těší v červnovém čísle.

5	3			7				
6			1	9	5			
	9	8					6	
8				6				3
4			8		3			1
7				2				6
	6					2	8	
			4	1	9			5
				8			7	9

1	5				9		3	
3	7			6			2	4
			5		3	7		
9	4	5		8		1		
				1	2	4		
	8		4				9	7
8			2			6	7	
5	2		6		1	9		
		6	8					3

